

ЕЛЕКТРОННІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА СУЧАСНОГО НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФАХОВОЇ ОСВІТИ

*МІЛЄВА Н., КОСЕНЧУК Н., викладачі
ВСП «Нагайський коледж ТДАТУ», м. Приморськ*

Комплекс навчально-методичного забезпечення професійної підготовки молодших спеціалістів у коледжах і технікумах з певної навчальної дисципліни має містити орієнтовну навчальну програму дисципліни, робочу навчальну програму, конспекти лекцій з навчальної дисципліни, методичні вказівки (рекомендації) для проведення лабораторних, практичних та семінарських занять, засоби діагностування, методичні розробки з організації самостійної роботи студентів з навчальної дисципліни, засоби самоконтролю (тести, пакети контрольних завдань тощо), індивідуальні завдання для студентів, відомості щодо забезпечення студентів навчальною та методичною літературою.

Але в сучасних умовах формування професійних компетентностей майбутніх фахівців цього недостатньо. Інформатизація істотно вплинула на процес придбання знань. Нові технології навчання на основі використання електронних засобів навчання дозволяють інтенсифікувати освітній процес, збільшити швидкість сприйняття, розуміння та глибину засвоєння великого обсягу знань. Використання електронних засобів навчання дає можливість індивідуалізації навчання, інтенсифікації самостійної роботи студентів, сприяє зростанню обсягу виконаних на занятті завдань, підвищує мотивацію та пізнавальну активність за допомогою різноманітності форм роботи, роблячи при цьому процес навчання більш цікавим, різноманітним, інтенсивним [1, С. 64–69]. Тому до складу сучасного навчально-методичного комплексу потрібно внести відомості щодо додаткових електронних навчальних матеріалів: електронних посібників чи лабораторних практикумів, наочних довідників, відеопосібників, відеолекцій, електронних тестових контролів тощо.

Електронний посібник, практикум, наочний довідник, базуючись на таких дидактичних принципах, як: науковість і сучасність, наочність, систематичність і послідовність, урахування вікових та індивідуальних особливостей студента, мають принципово нові якості, що містять елементи гіпермедіа і віртуальної реальності, які забезпечують високий рівень наочності, ілюстративності і високу інтерактивність, можливість забезпечувати нові форми структурованого подання більших обсягів інформації і знань. Електронні посібники полегшують розуміння навчального матеріалу за допомогою інших, ніж у традиційній навчальній літературі, способів подання матеріалу: індуктивного підходу, впливу на слухову і емоційну пам'ять. Можлива адаптація відповідно до потреб

студента, рівня його підготовки, інтелектуальних можливостей. Електронні посібники надають необмежену кількість роз'яснень, повторень, підказок та інше [2, С. 60-67].

Навчальною програмою більшості спеціальних дисциплін передбачено екскурсії на виробництво, зустрічі з науковцями, керівниками і фахівцями підприємств різних форм власності, аматорами галузі. Екскурсії та зустрічі не завжди можна організувати, враховуючи виробничу специфіку регіону. За допомогою використання відеосюжетів можна здійснювати віртуальні відеоекскурсії в передові господарства країни і, навіть, світу.

Внаслідок надзвичайно великої кількості відеоматеріалів у мережі Інтернет викладачу доводиться витратити багато часу на пошуки, результат яких часто носить випадковий характер. Малоімовірно знайти готові відео з усього курсу дисципліни чи відеопосібник, який би повністю відповідав специфіці регіону, закладу освіти, підходу до розкриття теми викладача. Більш реально створити такий відеопосібник самостійно за особистої участі викладача та ввести його до складу навчально-методичного комплексу.

Важливим елементом освітнього процесу є контроль рівня сформованості в студентів компетенцій, передбачених освітньою програмою. Відповідно до різних цілей контролю виокремлюють: попередній, поточний, проміжний і підсумковий контроль [3, С. 80-86]. Значно підвищити якість і ефективність контролю над результатами навчання студентів дозволяє застосування електронних тестових контролів. Засоби електронного освітнього середовища дають можливість частково автоматизувати процес оцінювання, дозволяють за короткий час отримувати об'єктивну картину рівня засвоєння матеріалу, що вивчається, і своєчасно його скоректувати. При цьому є можливість вибору рівня складності завдання для конкретного студента. Важливо і те, що відразу після виконання тесту (коли ця інформація ще не втратила свою актуальність) студент отримує об'єктивний результат із зазначенням помилок, що неможливо, наприклад, під час усного опитування [4, С. 32].

Застосування електронних засобів навчання – невід'ємна складова сучасного навчально-методичного забезпечення фахової освіти, одна з найбільш важливих і стійких тенденцій розвитку світового освітнього процесу.

Список використаних джерел

1. Будкевич Т. Використання інформаційної техніки, як засобу підвищення ефективності традиційних форм навчання. *Рідна школа*. 2007. №10. С. 64-69.
2. Левшин М. Електронний підручник в системі навчально-методичного забезпечення ВНЗ. *Вища освіта України*. 2007. №1. С. 60-67.
3. Саражинська Н. Електронні засоби навчання: міри та реальність.

Школа. 2007. №12. С. 80-86.

4. Жарких Ю. С., Лисоченко С. В., Сусь Б. Б., Третяк О. В. Комп'ютерні технології в освіті : навч. посіб. Київ : Вид.-поліграф. центр «Київський університет», 2012. 239 с.

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРИВАБЛИВОСТІ І ПРОЗОРОСТІ НАВЧАЛЬНИХ ПЛАНІВ ТА ПРОГРАМ ДЛЯ ПОТЕНЦІЙНИХ СПОЖИВАЧІВ

***КОЛІСНИК Н.**, канд. пед. наук, науковий співробітник
лабораторії науково-методичного супроводу підготовки
фахівців у коледжах і технікумах
Інститут професійно-технічної освіти НАПН України*

Освіта, як головний творець та поширювач соціального досвіду і знань, систематично розвиває людський потенціал та сприяє економічному зростанню суспільства. Забезпечення вищевказаного розвитку вимагає не стільки високого рівня доступу населення до освіти, скільки високого рівня якості освіти. Аналіз освітнього сектору в розвинутих країнах підтверджує цей факт: показники якості освіти в таких країнах значно вищі порівняно з кількісними. На жаль в Україні заклади освіти не мають змоги забезпечити високий рівень інноваційних досліджень, внеску до світового банку знань, інтеграції в міжнародні освітні та наукові програми, зв'язків з бізнесом.

Поліпшення якості освіти та рівний доступ до неї є одним з головних завдань сучасної державної політики в галузі освіти, національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, умовою реалізації права громадян на освіту. Підґрунтям розроблення освітніх програм виступає новий перелік галузей знань і спеціальностей, затверджений постановою КМУ від 29.04.2015 №3266, до переліку внесено 275 спеціальностей, що охоплюють 27 галузей знань. Закон України «Про вищу освіту» передбачає нову ієрархію предметних областей освіти і науки. Зміст навчальних планів за напрямками і спеціальностями формують із урахуванням вимог затверджених галузевих стандартів освіти, нормативних документів МОН [3]. На сьогодні ми можемо спостерігати зниження рівня привабливості і прозорості навчальних планів та програм для потенційних споживачів та ігнорування тенденцій розвитку освітніх програм і вимог до них, зокрема дескрипторів рамок кваліфікацій ЄПВО (EQF for HE, Болонський процес) і навчання впродовж життя (EQF-LLL, EC) на ринку освітніх послуг. Задля виправлення вищевказаної проблеми ми рекомендуємо вжити таких заходів, серед яких: